

عنوان مقاله:

ادبیات غنایی و بازتاب سوگ و مویه در فرهنگ عامه لرستان

محل انتشار:

همایش ملی ادبیات غنایی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

نسرین بیرانوند - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور، ایران

ناصر کاظم خانلو - استادیار دانشگاه پیام نور، ایران

زهره سادات نظری - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه بین المللی قزوین

خلاصه مقاله:

غنا در لغت به معنای سرود وآواز است و در اصطلاح شعری است که بیانگر احساسات و عواطف، گوینده آن باشد احساس شخصی بدان معنی که از روح و احساس شاعر مایه گرفته باشد، و به اعتبار این که شاعر فردی است از اجتماع، لذا روح او نیز در بسیاری مسائل با تمام جامعه پیوند دارد و زبانش گویای غم ها و شادی هایی است، که میان وی و افراد اجتماع مشترک است. و زبانها و گویشها و آداب و سنن و ارزش ها و باورها و ادبیات و هنر و دین و موسیقی و خنیاگری و صدها عنصر فرهنگی دیگر پشتوانه ی استقلال و بقای سرزمین ایران در طی هزاره ها و قرن ها بوده است. این مقاله با عنوان «ادبیات غنایی و بازتاب سوگ و مویه در فرهنگ عامه لرستان» که با روش تحلیلی- توصیفی انجام گرفته است سعی دارد خلاصه ای از آداب و رسوم سوگواری که به علت عصر تکنولوژی و همچنین هجوم فرهنگ های بیگانه در حال استحاله شدن هستند، را بیان کند. و مرثیه که بخشی از شاعر و ادبیات غنایی لرستان را به خود اختصاص داده است را بازگو کند و مراسم سنتی سوگواری که بیان کننده ی تمام حالات و بروز احساسات که بازماندگان پس از مرگ عزیز در قالب مراسم به جا می آورند اعم از (مراسم سوگواری، مرثیه، مویه های سوگواری، موسیقی های سوگواری، مقام سوگواری و نمونه اشعار غنایی سوگواری) ذکر گردد.

کلمات کلیدی:

زبان، ادبیات اقلیمی، شعر غنایی سوگواری، لرستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/520936>

